

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

DE SCHEIDS RECHTER

Accountants/Adviseurs B.V.

De specialist op het gebied van:

- Loon- en salarisadministraties
- Financiële administraties via samenwerking met Twinfield en ExactOnline
- Inscannen facturen via samenwerking met Basecone
- Jaarrekeningen
- Fiscale aangiften
- Financieel en fiscaal advies

Voor meer info kunt u terecht bij Henk van Bekkum

ANB, Ondernemend voor ondernemers!

Beemdstraat 50, 5652 AB EINDHOVEN

088 – 25 55 603

email@anb.nl

www.anb.nl

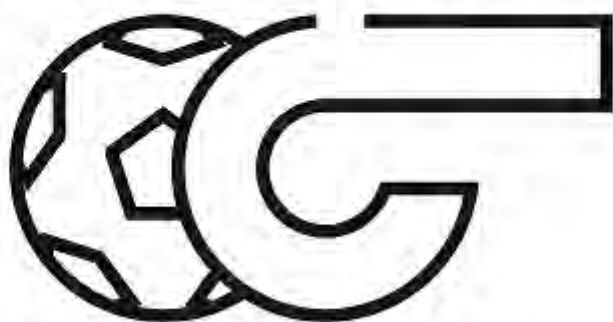
ANB_BV

ANB

Een nieuw jaar, een nieuw nummer

SCHEIDSRECHTERSVERENIGING
BRABANT-ZUIDOOST

Bijna twee maanden hebt u/heb jij er op moeten wachten. Op nummer 1 van De Scheidsrechter, het clubblad dat voor en door de leden wordt gemaakt. Meer dan ooit wellicht hebben we een zeer gevarieerde inhoud. Helaas moet (sinds kort solo)voorzitter Jeroen Quinten zijn voorwoord beginnen met vervelend nieuws: ons erelid Gerard Geurds is overleden.

Verder bevat dit nummer veel verslagen van activiteiten die achter ons liggen, van ondergetekende en van twee bestuursleden. Die zijn wat langer dan normaal, omdat we ze helaas niet kwijt konden op onze site. Maar mogelijk heeft u/heb je er al wat van kunnen vernemen van collega's, of via de social media, zoals onze Facebookpagina (ook voor de foto's!). Bovendien heeft onze kersverse secretaris al heel snel na afloop een verslag van de ALV verstuurd.

Toch komen we er ook in deze Scheidsrechter nog op terug. Heb je wat te schrijven, mail dan naar: redactie@svbrabantzuidoost.nl

De hoofdredactie

Van de voorzitter

Beste leden en andere belangstellenden,

Ik begin mijn stuk met verdrietig nieuws. De dag na de jaarvergadering kregen we het bericht dat op 19 februari, de dag van onze ALV, ons erelid Gerard Geurds op 84-jarige leeftijd plotseling is overleden. We hadden Gerard, die altijd op de jaarvergaderingen aanwezig was, die avond al gemist. Met het overlijden van Gerard verliezen we een bevlogen en betrokken lid.

Verderop in De Scheidsrechter staat een In Memoriam en we hebben een stuk over Gerard, dat in 2019 in ons toenmalig clubblad Arbitraal stond, herplaatst.

De winter lijkt voorbij en de dagen worden weer langer. Helaas zitten we in een periode waarin veel regen valt en natuurgrasvelden geregeld onbespeelbaar zijn. Vele wedstrijden worden afgelast. Gelukkig kan er op de kunstgrasvelden vaak wel gespeeld worden, waardoor een flink aantal wedstrijden toch door kunnen gaan.

Het nieuwe jaar hebben we, zoals te doen gebruikelijk, ingezet met het zaalvoetbaltoernooi en de nieuwjaarsreceptie. We hebben met zijn allen het glas geheven op het nieuwe jaar. Een week later was het Technisch Weekend. We kunnen zeker stellen dat we een gezellig, sportief en leerzaam samenzijn hebben gehad. Voor een

flinke groep van achttien leden was een afwisselend programma opgezet en die hebben op de drie dagen getraind, workshops gevolgd en bovenal ook veel plezier gehad.

De Algemene LedenVergadering was dus op 19 februari. In een soepel verlopen vergadering heeft Bas van Rijen afscheid genomen van het bestuur en is Daniël verkozen tot secretaris. Hierdoor treedt Daniël terug als voorzitter en mag ik het voorzitterschap alleen gaan vervullen. Ik wil Bas hartelijk danken voor zijn inzet en Daniël voor het overnemen van het secretarisschap en hem danken voor het samen met mij invullen van het voorzitterschap.

Daniël hebben we in het zonnetje gezet tijdens de ALV. Hij is ruim 25 jaar lid van de COVS en meer dan de helft daarvan actief als bestuurder. Reden om hem, naast het speldje van het 25-jarig lidmaatschap, ook de Zilveren Scheidsrechter op te spelden.

We zijn momenteel bezig om op diverse manieren informatie bij de leden te halen. Zo willen we het komend jaar een passend programma aanbieden. Een goede mix van ontspanning en inspanning, te beginnen met de Paasbingo op 22 maart.

Hopelijk is de nieuwe website online bij het uitkomen van deze editie van De Scheidsrechter. Er is achter de schermen hard gewerkt om een gebruiksvriendelijke en toekomstbestendige site te maken. Op deze manier kunnen we, samen met Social Media (Facebook en Instagram), de leden, maar ook andere belangstellenden voorzien van nieuwsfeitjes en wetenswaardigheden van onze vereniging.

Wij hopen jullie allen snel te zien bij de activiteiten van de vereniging, op ons trainingsveld, in De Stip of elders.

Met sportieve groet, voorzitter Jeroen Quinten

WE DRAGEN SCHEIDSRECHTERSVERENIGING BRABANT-ZUIDOOST EEN WARM HART TOE!

Met veel plezier ondersteunen wij de activiteiten van scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost. Want of je nu de regie hebt over de ICT binnen een bedrijf of de postie van de scheidsrechter in de voetbalsport wilt verbeteren, de beste resultaten bereik je door enthousiast samen te werken.

Simac is actief op de terreinen ICT-infrastructuur, ICT-applicaties en Industriële Elektronica & Automatisering

Simac Techniek NV

De Run 1101, 5503 LB Veldhoven | T: +31(0)40 258 29 44

SIMAC.COM

Gerard Geurds 1939-2024

Op dinsdag 20 februari bereikte ons het verdrietige bericht dat ons erelid Gerard Geurds op maandag 19 februari op 84-jarige leeftijd plotseling was overleden. We hadden Gerard die avond, tijdens de Algemene Ledenvergadering van Scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost, al gemist. Gerard was er altijd.

Gerard heeft veel betekend voor onze vereniging en voor de arbitrage. Gerard (geboren op 6 april 1939 in Eindhoven) is, zodra hij de fluit heeft opgepakt, op 1 oktober 1960 lid geworden van onze vereniging. Van 1966 tot 1970 is Gerard voorzitter van het toenmalige COVS Eindhoven. Hij is ook lid van de jubileumcommissies bij het 40-, 50-, 60- en 75-jarig bestaan van COVS Eindhoven.

Gerard heeft op hoog niveau gefloten. In 1974, veertien jaar na zijn start bij de amateurs, maakt hij zijn debuut in het betaald voetbal. In 1977 wordt Gerard internationaal scheidsrechter. Tien jaar later moet hij stoppen vanwege de leeftijdsgrens van 47 jaar. Daarna is hij nog dertien jaar actief als waarnemer en als coach van scheidsrechters in het betaald voetbal. Ook is de Eindhovenaar tot enkele jaren geleden actief betrokken bij de arbitrage van het PSV-jeugdtoernooi om de Otten Cup.

In 1987 wordt Gerard gewaardeerd voor zijn prestaties met de KNVB gouden speld, de Sportpenning van de gemeente Eindhoven en de Zilveren speld van de COVS. Een jaar later wordt Gerard benoemd tot erelid van COVS Eindhoven en in 2011 krijgt hij een lintje: hij wordt Lid in de Orde van Oranje-Nassau. In 2022, uitgesteld door corona, is Gerard gehuldigd wegens zijn 60-jarig lidmaatschap van de COVS.

Bestuur en leden wensen familie, vrienden en andere nabestaanden van Gerard veel sterkte met dit verlies.

Blick | marktonderzoek

Meer weten over Blick Marktonderzoek?

Kijk op www.blickmarktonderzoek.nl,

stuur een e-mail naar h.houtepen@blickmarktonderzoek.nl

of bel ons via 06-52488961

Of je nu **culinair wil genieten**,
wil overnachten
in een prachtige omgeving,
intiem de **nieuwste films kijken**
of juist met een hele groep **feesten**:
het kan allemaal in **de Guldenberg**.

© GULB01728

GULDENBERG
LEISURE + BUSINESS

GULDENBERG 12, HELFOORT | GULDENBERG.NL

De wedstrijd waar ik was (86)

Een mooie nazomerse dag, en het was al begin oktober. Doch nog steeds tikte het kwik ongeveer 24 graden aan. Klimaatverandering of niet, ik nam het er van, die middag. Lekker langs de lijn, genietend van de zon, een scheidsrechter begeleiden.

Het sportpark lag dan weliswaar redelijk dicht tegen het centrum aan van een toch relatief grote stad, echter het leek wel of ik in een idyllisch dorpje was beland. Je weet wel, waar de lokale voetbalvelden tegen de bosrand aanliggen en soms zelfs in de bossen zelf. De bomen ter plekke waar ik was, omringden het veld dat gezien de staat van de afrasteringen en de ouderwetse verlichting in een wat verder verleden betere tijden had gekend.

Maar goed, geen gezeur. De wedstrijd, daar kwam ik immers voor, meer in het bijzonder voor de al wat oudere scheidsrechter. En dat zeg ik met alle respect, want elke scheidsrechter krijgt van mij alle aandacht, ongeacht leeftijd of sekse. De arbiter controleerde het veld en de doelnetten, om vervolgens een praatje te maken met beide trainers en daarna een goede warming-up te doen.

De spelerspassen controleerde hij in de kleedkamers. Dat mag en zeker als het slecht weer is, is dat misschien ook wel aan te bevelen. Echter, mijn voorkeur – en steeds meer scheidsrechters doen dat ook – is dat de pasjes tijdens de warming-up op het veld worden gecontroleerd. Je hebt dan namelijk alle spelers bij elkaar en er is altijd wel een teamofficial die jou behulpzaam wil zijn bij het aanwijzen van de spelers.

Door de passen in de kleedkamers te controleren, loop je het risico dat het ene team op jou moet wachten omdat je nog druk bezig bent

met het andere team. Want ja, daar klopte iets niet en dat moest dan eerst gecorrigeerd worden. Zo ook deze keer: bij het ene team ontbrak een spelerspas en voordat het digitale wedstrijdformulier was aangepast, waren er een aantal minuten verstreken. Gevolg: de wedstrijd begon ruim 10 minuten te laat en ik kan me de ergernis bij het andere team heel goed voorstellen, want dat zat maar te wachten en te wachten.

De wedstrijd was in de eerste helft eenrichtingsverkeer richting het doel van de tamelijk kansloze thuisclub. De bezoekers kwamen gemakkelijk op 0-2 en er gebeurde werkelijk niks wat het vermelden waard was. Toch was ik er niet helemaal gerust op. Bij de thuisclub liepen een paar best wel opgewonden standjes rond, oppassen dus. Bovendien, 2-0 is altijd een 'gevaarlijke' stand. Immers, de achterstand is niet onoverkomelijk en het team dat voor staat, doet meestal in het vervolg net een stapje minder.

Zo ook deze keer. De gasten waanden zich veel te vroeg veilig, kropen steeds verder terug en bezonnen zich niet meer op hun voorheen goed verzorgde positieospel. Ze 'parkeerden de bus', zagezegd. Dat laatste deden ze met de nodige inzet, waarbij de overtredingen harder en onbesuisd werden. Gelukkig trapte de scheidsrechter niet in de val om de grenzen van het toelaatbare te gaan verleggen. Hij trok een duidelijke grens en ja, toen waren de rapen gaar. De ene gele kaart volgde na de andere en de bezoekers snaptten niet waar ze dat nou aan hadden verdiend. Nou, ik wel. Namelijk aan hun eigen negatieve spelopvatting. Ze mochten nog van geluk spreken dat de thuisclub pas diep in blessuretijd via een strafschoep de 1-2 wist te scoren.

Uiteindelijk stond de teller op negen gele kaarten. Twee voor de thuisclub en zeven voor de boze bezoekers die zich ondanks de winst toch benadeeld voelden. Nou, zo dacht ik, kijk straks maar eens goed

in de spiegel, dan kijk je de ware schuldige recht in de ogen.

Na een positief evaluatiegesprek met de scheidsrechter toog ik tevreden huiswaarts. Negen keer geel, ik weet het, dat is nogal wat. Echter, als het nodig is, als het van je wordt gevraagd, doe dan gewoon je ding, zonder met je ogen te knippen.

Jos Halmans

Scheidsrechters nemen beker mee naar Venlo

Op zaterdag 6 januari was het districtszaalvoetbaltoernooi van de COVS. Sinds een aantal jaar wordt dit met zuid 1 en zuid 2 door elkaar gedaan. Ditmaal waren zes ploegen van de partij: De Mijnstreek, Helmond, Venlo, Tilburg, Weert en Brabant-Zuidoost. Het prestigieuze toernooi werd ditmaal gespeeld in Reusel. Winnaar van het toernooi werd Venlo; het team uit Helmond ging naar huis met de sportiviteitsprijs. De gastheren van scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost eindigden op een keurige vierde plek. Nog speciale dank voor onze sponsor Harry van Laarhoven die nieuwe bekens voor het districtstoernooi heeft geschonken.

Tekst: Lennart Geertsen

customore
consulting

Wij helpen u aan 20 procent meer omzet

Wij zorgen ervoor dat organisaties uitblinken als het gaat om klantgerichtheid. Het begint met ambitie!

Customore Consulting helpt jou het verschil te maken bij jouw klanten.

www.customoreconsulting.nl

Nieuwjaarsreceptie start van nieuwe jaar

Alcoholvrije en natuurlijk -houdende cava, oliebollen, borrelnootjes, stukjes kaas en vlees, gefrituurde snacks en gratis koffie en fris. Er was niets aan het toeval overgelaten vanwege de nieuwjaarsreceptie van onze SV Brabant-Zuidoost.

Een man of twintig en één vrouw hadden zich hiervoor zaterdag 5 januari verzameld in De Stip. Ze werden toegesproken door Jeroen Quinten, die ditmaal aan de beurt was om als ene helft van het voorzittersduo het woord te doen. Compaan Daniël Jansen, die uiteraard wel aanwezig was, had zijn zegje gedaan tijdens de barbecue, de afsluitende activiteit vóór vorig jaar zomer.

Jeroen stelde dat er veel ten goede is veranderd sinds de fusie/samensmelting, maar dat er ook nog werk aan de winkel is. Dit onder het motto: 'Rome is ook niet in één dag gebouwd.' En zo is het maar net. Jeroen wees onder meer op de ombouw van de nieuwe website, die helaas meer tijd kost dan was voorzien. Hij hoopt ook dat de activiteiten die dit jaar plaatsvinden op een grotere respons kunnen rekenen.

Jeroen Quinten tijdens de nieuwjaarsreceptie 2024.

Langs de velden

Voetbal. Ik heb eens opgezocht welke betekenis hier achter zit. Voetbal is een teamsport waarbij je een bal met de voet of het hoofd in het doel van de tegenstander probeert te krijgen. Een mooi spel waaraan regels zijn gebonden die geschreven zijn door mensen, denk ik, die niet weten of een bal rond of vierkant is. Zo moeilijk zijn ze gemaakt. Een voorbeeld:

Definitie van buitenspel.

Een speler wordt bestraft voor buitenspel als hij zich in buitenspelpositie bevindt op het moment dat de bal wordt gespeeld of geraakt (bewust of onbewust) door een medespeler en het buitenspel vervolgens strafbaar wordt. Moeilijke zin, vindt u niet?

Een speler bevindt zich in buitenspelpositie en staat buitenspel op het moment dat de bal gespeeld (bewust of onbewust) wordt, lijkt me hier een makkelijker zin voor de scheidsrechter.

Een speler bevindt zich in buitenspelpositie indien:

- enig deel van zijn hoofd, lichaam of voeten op de helft van de tegenpartij is (m.u.v. de middenlijn) en
- hij dichterbij de doellijn van de tegenpartij is dan zowel de bal als de voorlaatste tegenstander met enig deel van zijn hoofd, lichaam of voeten.

Dat de armen en handen hier niet meetellen is logisch.

Zo zijn er nog meer spelregels aan te halen met moeilijke beschrijvingen. Waarom geen eenvoudigere taal, vraag ik mezelf dan af. Niet iedere scheidsrechter begrijpt deze moeilijke materie.

Over scheidsrechters gesproken. Deze leuke hobby is er niet makkelijker op geworden in deze tijd. Maar ik las laatst in het Eindhovens Dagblad een interview met een prominent lid van onze

vereniging, Nick Ooms. Carrièreplanning bij arbiters vervlakt naarmate de leeftijd vordert. Nick bewijst het tegendeel door als 54-jarige te promoveren naar de top van het amateurvoetbal. Dat is knap van hem. Hij was niet van plan te gaan fluiten, maar is het toch gaan doen na een voetbalcarrière bij VV Acht. Na een enkelbreuk hielp hij de club uit de brand en daarna is hij blijven fluiten.

Hoewel de maatschappij veranderd is en een scheidsrechter het zwaarder te verduren krijgt, is en blijft het een leuke bezigheid. Het verschil met vroeger en nu is dat je vroeger autoritair mocht zijn. Maar jezelf blijven heeft Nick tot deze hoogte gebracht. Je kan een wedstrijd ook wat humor geven, dat helpt. Hij is ook sinds 2016 docent arbitrage waar de leerlingen ambitieus en leergierig zijn.

In deze maatschappij is van alles veranderd en ontbreekt vaak het ontzag. De VAR heeft zijn intrede gedaan en kan iets toevoegen als het goed gebruikt wordt. De scheidsrechters lopen voortaan voor de bal in plaats van achter de bal waardoor er veel in de weg gelopen wordt. Ik hoop dat de aankomende scheidsrechters die deze hobby leuk vinden in de toekomst een zodanige opleiding krijgen dat ze deze hobby blijven uitvoeren. En er niet na twee of drie wedstrijden er de brui aangeven.

Dit was het voor deze keer.

De mol

Uitkijken naar jubileumeditie Technisch Weekend

Als scheidsrechter kun je veel meemaken, op en naast het veld. En zeker als je lid bent van SV Brabant-Zuidoost. Dat heeft het weekend van 12, 13 en 14 januari wel bewezen. In Helvoirt en Drunen werd toen voor de alweer negende keer het Technisch Weekend van voorheen COVS Eindhoven gehouden.

Het grootste deel van de tijd brachten de achttien deelnemers door in Hotel Guldenberg. Aan de rand van de Loonse en Drunense Duinen in Helvoirt werd er heerlijk gegeten, gedronken, geslapen en meer dan gezellig met elkaar gesproken. Tot in de kleine uurtjes.

Voor de sportieve activiteiten werd bij traditie uitgeweken naar het sportpark van RKDVC in Drunen. Op de gastvrijheid van beide locaties viel niets, maar dan ook niets aan te merken. En als de voortekenen niet bedreigen zal ook de tiende editie op beide locaties plaatsvinden. Waarom ook niet?

De organisatie had het goed voor elkaar. Zo was voor de zaterdagochtend een uitermate prettige en zeer ervaren spreker uitgenodigd: Luis Duarte. De Rotterdammer (51) is als docent, coach en scheidsrechter actief binnen de KNVB. Hij hamerde onder meer op ieders 'innerlijk kompas' en een 'stukje bewustwording' en waarschuwde voor de valkuilen waarmee je als referee te maken kunt krijgen. Zelfreflectie, wakker blijven. Mooi was zijn waardering voor verenigingen als de onze, want 'die betekenen zoveel voor de jonge gasten die ambitie hebben.'

Voor menigeen was de zaterdagavond misschien wel het hoogtepunt van het weekend: de pubquiz. Een en lof voor thema's als 'Warmwijzer', 'De verknipte amateur', 'Guus kom naar huis', 'm'n

Bruur z'n Bruur', 'De verknipte prof' en 'Het zwarte schaap'. Hoe verzin je het en vooral: hoe bedenk je al die vragen over spelers, clubs en uiteraard scheidsrechters in de (inter)nationale voetbalwereld? Echt: petje af!

Helaas moest er een alternatief worden bedacht voor het zondagmiddagprogramma dat te elfder ure was komen te vervallen. Maar ook dat viel in goede aarde. Aan de hand van acht wedstrijd filmpjes werd gediscussieerd over de rol van de scheidsrechter. Stond hij logisch opgesteld, nam hij de juiste beslissing(en), hoe ging hij om met weerstand, etc? Zomaar wat vragen die voorbijkwamen in de discussies die losbarstten tussen beleving en werkelijkheid.

Het was een gepast sluitstuk van een gevarieerd weekend, dat niet alleen het denkende, maar ook het bewegende deel van de deelnemers bezighield. Voor dit laatste waren uiteraard drie zoals altijd pittige en uitgebalanceerde trainingen opgezet. Op de vrijdagavond was het heerlijk trainen, de volgende middag voelde het een stuk minder mild aan en op zondag was het zelfs zo fris dat niet één collega met een korte broek op het veld verschenen. Een unicum bijna. De meesten droegen zelfs een muts en/of handschoenen.

Achteraf gezien hadden we echt geluk met het weer, want we waren voor de echte winterse buien binnen/thuis. Opvallend was dat slechts een derde van de totale groep alle oefeningen van de derde en laatste training uitvoerden. Ieder op zijn eigen manier.

In De Guldenberg viel geen enkele zweetdruppel, wel vloeide er de nodige drank. Zelfs na sluiting van de bar, waarbij met name dj Milano van zich liet horen. Mocht hij onverhoopt als scheidsrechter stoppen, dan wacht voor de 17-jarige Bestenaar welhaast een schone toekomst in de muziekwereld. Of wie weet kan hij het wel

combineren. Hij was overigens niet de benjamin van de groep, die was nog jonger: vijftien lentes slechts. De oudste van het stel wordt dit jaar tachtig. Maar van een generatiekloof was nooit sprake.

Over leeftijd (en collegialiteit) gesproken: een scheids die er normaal gesproken altijd bij is, werd nu op afstand gefeliciteerd vanwege zijn zestigste verjaardag. Een iets oudere deelnemer was er wel bij en kon zo ter plaatse gefêteerd worden, omdat hij 65 was geworden. Kortom, *never a dull moment*.

O ja, wie weet zijn er collega's, die op een andere manier terugkijken op dit jaarlijkse uitje. Ze hebben dat kunnen uiten in een enquête die het bestuur uitzette om te vernemen wat er goed, niet goed, beter of anders kan. We zijn benieuwd naar de uitkomsten.

Bekijk meer foto's op onze Facebookpagina.

Zoals de ouden floten: Gerard Geurds

(Dit artikel is eerder geplaatst in Arbitraal, het clubblad van de toenmalige COVS Eindhoven, oktober 2019.)

Gerardus (Gerard) Johannes Maria Geurds werd geboren op 6 april 1939 aan 't Hofke 42 in het Eindhovense stadsdeel Tongelre. Enige tijd later verhuisde de familie naar de Kempensebaan. Daar bleef ze wonen tot 1955. Het werd vervolgens weer 't Hofke, nu nr. 14. Een kleine tien jaar later ontmoette Gerard op een fancy fair Hannie Beelen. In 1964 stapten ze in het huwelijksbootje.

Geurds was als voetballer actief bij RKVV Tongelre, incidenteel ook in het eerste elftal, maar door een blessure en militaire dienst moest hij stoppen. Hij werd scheidsrechter. In die tijd liep hij stage voor het betaalde voetbal. Het was voor hem een intensieve tijd, naast zijn drukke baan. In het dagelijks leven was hij eerst salesmanager en later salesdirector bij Fardem, een DSM-onderneming.

De scheidsrechterscarrière van Geurds verliep voorspoedig, maar die had niet altijd de hoogste prioriteit. In negen jaar tijd promoveerde hij naar het betaald voetbal. Na een aanloop van twee jaar in de eerste divisie werd hij benoemd tot scheidsrechter in de eredivisie. Dat was al een hele stap, maar na één jaar reeds 'promoveerde' hij tot international. Ooit maakte hij een trip van achttien dagen om twee wedstrijden te fluiten. De eerste in Nieuw-Zeeland tegen Israël en een week later in Australië tegen Nieuw Zeeland. Daarvóór had Geurds al deelgenomen aan de Universiade in Mexico City waar hij zeven duels mocht leiden. Hij kreeg zelfs de finale toegewezen, maar het vliegticket liet dit helaas niet toe: ten tijde van de belangrijkste wedstrijd van het toernooi zat hij in het toestel op weg naar huis. Geurds ervoer het leven van een scheidsrechter op het hoogste niveau als een pittig bestaan. Bijvoorbeeld: op donderdagochtend

thuis werken en in de loop van de middag naar Groningen. Om 1.30 uur thuis en om 6.00 uur weer opstaan om naar het verkoopkantoor in Amsterdam te gaan.

Er volgden veel wedstrijden. In Saoedi-Arabië, Israël, het huidige Dubai, de toenmalige DDR (ver vóór de val van de Muur in 1989 dus), het toenmalige Tsjecho-Slowakije, Italië, Spanje, Engeland en vele andere Europese landen. In Rostock, toen de DDR dus nog geen Oost-Duitsland heette, maakte hij iets merkwaardigs mee. Op de dag van de viering van het 35e jaar van de bevrijding van het fascisme werd de erewedstrijd DDR - CCCP gespeeld (Oost-Duitsland – Sovjetunie, zouden we nu zeggen). Het stadion zat helemaal vol, met links Russische militairen en rechts de DDR-Armee. Allemaal in andere uniformen, maar uiteindelijk waren ze allemaal stomdronken. Er werd volop geijnd, onder het motto: 'Vriendschap even opzij, nu gaan we voetballen'. Achter de doelen stond de gewone bevolking.

Over dure cadeaus die volgens de sportpers zouden zijn uitgereikt, is Geurds heel duidelijk: “Nou, ik heb ze nooit gezien. Vaantje, speldje, een bord namens de gemeente, dat was het meestal wel.”

Met de vroegere internationale topscheidsrechter Luigi Collina had Geurds ooit een hele discussie over het rapportagesysteem. Collina is enige tijd directeur scheidsrechterszaken van de FIFA en de UEFA geweest. Geurds gaf toen aan mee te willen denken over een sluitend systeem waarbij de achtergrond van de rapporteur niet, of niet zo veel, van invloed is. Geurds daarover: “In Nederland hebben verlichte geesten geprobeerd het competentiesysteem erin te brengen nadat het in het onderwijs al faliekant mislukt was. U raadt het al, het haalde niets uit.”

Over de te lage instroom van scheidsrechters is Geurds duidelijk: “Advertentiecampagnes? Weggegooid geld. Wat helpt wel? Het enthousiasmeren van jongeren. Jeugdspelers worden met medewerking van de KNVB opgeleid tot jeugdscheidsrechter. Voorlopig fluiten zij bij de eigen club. De verenigingen moeten er alleen nog aan wennen dat het noodzakelijk is voor de ontwikkeling van deze jonge scheidsrechters dat ze later ook wedstrijden bij andere clubs gaan leiden. En dat dé talenten aan de KNVB worden overgedragen, zodat ze van clubscheidsrechter KNVB-scheidsrechter worden. Het is voor een dergelijke voetbalclub toch ook leuk als één van hun mensen naar de top gaat?”

In 1960 werd Geurds lid van de scheidsrechtersvereniging (COVS) Eindhoven. Van 1966 tot 1970 was hij er ook voorzitter van. Vanwege zijn nationale, en later ook internationale carrière, heeft hij moeten stoppen met deze bestuursactiviteiten. Maar hij bleef sterk betrokken: hij was de grote initiator van de jubileumvieringen in 1968, 1978, 1988 en 2003 van de groep Eindhoven.

Jeroen Quinten

taxaties en aankoopbegeleiding

Taxatie nodig?

Aankoopadvies nodig?

Bel Jeroen Quinten voor het speciale
tarief voor scheidsrechters!

J.J.L.W. Quinten
06 - 47 24 20 99

info@jeroenquinten.nl
www.jeroenquinten.nl

Ook in 1960 begon hij als scheidsrechter in het amateurvoetbal. Hij was bevriend met de toenmalige topscheidsrechter Lau van Ravens, bij wie hij ook geregeld als assistent-scheidsrechter fungeerde. In 1974 trad Geurds toe tot het betaald voetbal. Dat bleef hij tot de 47-jarige leeftijdsgrens (plus één jaar dispensatie). Hij floot 480 nationale wedstrijden. Als profref was hij actief tot 1987. In 1983 leidde hij de klassieker Ajax - Feyenoord, met de legendarische 8-2 winst van Ajax tegen de latere kampioen Feyenoord, toen met Johan Crujff in de gelederen. Ook floot hij in 1981 de finale van het toernooi om de KNVB-beker tussen Ajax en AZ '67 (1-3).

In 1978 promoveerde Geurds, samen met Henk van Etteken en Egbert Mulder, naar de internationale FIFA-lijst waarop hij tot 1987 zou blijven. Hij floot 47 wedstrijden op internationaal niveau. Nadat hij was gestopt met fluiten, bleef hij zich voor de KNVB inzetten om scheidsrechters op te leiden en te begeleiden. Van 1987 tot 2001 was hij waarnemer betaald voetbal. Verder was hij van 1977 tot 1988 als (vice-)voorzitter betrokken bij de Belangenvereniging Scheidsrechters Betaald Voetbal (BSBV). Daarnaast heeft hij in de jaren 1969-1973 binnen voetbalvereniging ESV de jeugdafdeling weer op poten gezet. Ook coördineerde Geurds de aanstellingen van scheidsrechters en assistent-scheidsrechters bij het fameuze Ir. Otten-toernooi van PSV.

Zowel in 2017, in een interview met een voetbalmagazine, als tijdens het WK 2018 in Rusland was Geurds kritisch over de VAR (Video Assistance Referee). Geurds: „Ik ben er in de huidige vorm absoluut geen voorstander van. Scheidsrechters worden te lui. De leiding hoort tijdens een wedstrijd bij de leidsman te liggen en niet in een controlekamer waar ook nog eens veel te veel individuen rondlopen.” Volgens Geurds zou er nog veel meer moeten worden verbeterd. Hij vindt ook dat de VAR ook te snel in de praktijk is gebracht. „De FIFA heeft de scheidsrechters met iets geconfronteerd waar ze bijna nooit mee hebben gewerkt. Als je ziet dat na een beslissing hele hordes

achter de scheidsrechter aanlopen om verhaal te komen halen... Het lijkt wel een bonte kermis. Of dat een arbiter zelf op een scherm kijkt en er drie camera's in zijn nek hangen. Dat kan toch niet."

Hij ziet wel een oplossing: „Ga naar de hockeybond. Daar ligt een blauwdruk. Zo te gebruiken. De aanvoerders van beide partijen mogen tweemaal per helft de VAR inschakelen. Als men de eerste keer verkeerd zit, dan vervalt de tweede poging. De scheidsrechter staat langs de kant van het veld met niemand in zijn nabijheid. Toon vervolgens de wedstrijdssituatie en de beslissing meteen op grote schermen, zodat er direct duidelijkheid is voor het publiek."

Jos Halmans

Gerard Geurds (links) heeft diverse onderscheidingen gekregen. Zo werd hij in 2022 door Jeroen Quinten gehuldigd, omdat hij zestig jaar lid was van COVS Eindhoven (foto: Christ van de Donk).

Voetbalgedachten gedicht

Jamal

*De Merino's, Aurora, vv Bunnik
En FAK en RUC – nog altijd klinkt dat zoet
De namen van vervlogen zaterdagen
En als Jamal de bal had, kwam het goed*

*Met zeven jochies in de Honda Civic
Van Mitchells vader – longen zwart als roet –
Hij toeterde naar alle mooie vrouwen
En als Jamal de bal had, kwam het goed*

*We werden kampioenen in de C'tjes
Advendo uit – naar huis toe in een stoet
Nadat we met 2-5 hadden gewonnen
Want als Jamal de bal had, kwam het goed*

(...)

*Dat alles is haast dertig jaar geleden
En ik heb geen idee wat hij nu doet
Maar af en toe passeert hij mijn gedachten
Want als Jamal de bal had, kwam het goed*

*Wanneer ik het journaal kijk of de krant lees
En weer eens somber ben of afgemat
Dan denk ik soms dat alles goed zou komen
Wanneer Jamal de bal maar weer eens had*

Van alles en nog wat

Houden we als scheidsrechter van ‘het spelletje’? Vinden we het leuk om spelers (en alles wat er om een wedstrijd heen hangt) in hun hobby te begeleiden? Zo ja, wat vinden we dan van onze empathie voor in ieder geval de spelers. Ben eerlijk, kijk (al dan niet letterlijk) in de spiegel. Gaan we onbevangen elke wedstrijd opnieuw beginnen met empathie en sympathie voor de spelers?

Moet je ‘dan maar’ voor alles begrip hebben? Er zijn natuurlijk wel grenzen en ook in een wedstrijd moet de liefde van twee kanten komen. Als een speler niet wil voetballen en alleen maar op het veld schijnt te staan om er verbaal en/of fysiek een zootje van te maken, tja, dan houdt het natuurlijk op. Wat ook geldt voor trainers die als malloten langs de lijn compleet staan te flippen. Daar kan en mag je geen begrip voor hebben.

Onder meer van belang is dat je de spelregels goed toepast. Aan de ene kant is dat tamelijk makkelijk. Er zijn nu eenmaal ‘zwartwit’-spelregels die niet voor meerdere interpretatie vatbaar zijn, die je niet anders kan uitleggen dan dat het nu eenmaal zo is. En of je het nu met een spelregel eens bent of niet, je moet hem simpelweg toepassen zoals het in de spelregels staat.

Gelukkig is er nog die ene, o zo belangrijke, ongeschreven regel: Regel 18. Het managen van een wedstrijd, zoals dat zo mooi heet. Oftewel, het in goede banen leiden van een wedstrijd. Waarmee je sommige spelregels zo kan toepassen dat dit in het belang is van de wedstrijd. Voor de geest en voor de sfeer van een wedstrijd. Goed met spelers communiceren is daarbij van groot belang.

Los daarvan, vind je het toepassen van de spelregels 1 tot en met 17 plus natuurlijk regel 18 gewoon leuk? Of is het echt je passie om de

spelregels goed toe te passen? En vertaal dit bijvoorbeeld eens naar het leuk vinden om te fluiten op uiteindelijk het voor jou hoogst haalbare niveau, of heb je de passie om het allerhoogste te bereiken. Als scheidsrechter ben je natuurlijk ook deelnemer aan een wedstrijd. Ga dan ook graag en met plezier om met spelers. Straal dat ook uit. Heb als scheidsrechter de intentie, de wil om iets te doen voor de hobby van de spelers. Echter, het is ook jouw hobby. Ga niet zo ver dat spelers meer dan het uiterste van jou vergen, voel aan wanneer het moment is gekomen dat spelers jouw hobby aan het bederven zijn.

Hoe dan ook, je mag trots zijn op je prestatie. Wat niet betekent dat je het hele seizoen met elke wedstrijd blij hoeft te zijn. Het kan nu eenmaal wel eens een keertje minder goed zijn gegaan dan wat jij je die middag had voorgenomen. Gelukkig is er de volgende week dan altijd weer een nieuwe wedstrijd waar je met enthousiasme naar uit kan kijken. Hoe dan ook, zie niet OP tegen een wedstrijd, maar kijk UIT naar een wedstrijd. Scheidsrechter moet je willen zijn. Je moet het kunnen, zeker, en je moet het ook aankunnen. Je bent als scheidsrechter zelf verantwoordelijk voor je eigen ontwikkeling. Waarmee je ook in je studie of in je maatschappelijke loopbaan je voordeel mee kan doen. Je ontwikkelt je tot een persoonlijkheid, namelijk die van jezelf. Je leert verantwoordelijkheid te nemen en leiding te geven. Nou, kom daar eens om in een andere hobby!

Aan deze medaille kan echter ook een keerzijde zitten. Wat als het nou uit de hand loopt of zo. Dan kan op dat moment de ontwikkeling van een scheidsrechter stilstaan en kan je ook als persoon wat betreft die ontwikkeling een deuk oplopen. Zorg dus voor back-up, voor iemand die jou kan helpen, coachen, begeleiden. Die een vraagbaak is, misschien ook op persoonlijk vlak.

Ob Server

Eregalerij Scheidsrechtersvereniging Brabant- Zuidoost:

Erevoorzitter:

Christ van de Donk

Ereleden:

Anton Bogers

Henk van Bekkum

Wil van den Boorn

Gerard Geurds

Rinus van den Heuvel

Jan van den Putte

Leden van Verdienste:

Peter Houdijk

Paul Janssen

Hans Moonen

Nico Rensen

Tjeu Steijvers

Cor Versmissen

Verenigingslid van het jaar 2023

Hans Janssen

Indrukwekkende rondleiding Kamp Vught

16 februari stond er weer een activiteit gepland van de activiteitencommissie. Een bezoek aan Nationaal Monument Kamp Vught. Ondanks dat het een vakantieweek was viel de opkomst wederom tegen. Slechts zes leden waren aanwezig.

Ontvangst om 11.00 uur met koffie/thee en een punt appelgebak. Hierna hebben we binnen de expositie bezocht over de Tweede Wereldoorlog. Via een audiotour kon je de verhalen horen uit die tijd. Kamp Vught heeft anderhalf jaar dienst gedaan als concentratiekamp en niet als een vernietigingskamp. Van de in totaal 32.000 gevangenen overleden er 750. Aankomend op station Vught moesten de gevangenen naar het kamp lopen. Hier werden alle bezittingen afgenomen, zelfs hun naam. Iedereen was een nummer. Mannen, vrouwen en kinderen werden gescheiden van elkaar.

Om 12.45 uur hadden we een rondleiding door gids Jan van de Ven, over het buitenterrein. Een maquette gaf 'mooi' de situatie ter plaatse aan. We bezochten een barak met een wasruimte, een slaapruijnte en een toiletgedeelte. Er waren geen afscheidingen, zodat gebruikers op het toilet geen privacy hadden. De bedden waren alleen gedekt met een juten zak en wat stro. Ook hebben we het kindermonument gezien. Met de namen en leeftijden van in totaal 1296 kinderen, die er verbleven. De jongste was slechts zes dagen oud. Als afsluiting ook het crematoriumgedeelte bekeken: twee ovens op cokes en één mobiele oven. Al met al een indrukwekkend geheel. Om 14.00 uur was de rondleiding klaar en kon iedereen naar huis met een beetje meer inzicht in deze naargeestige periode van de oorlog. Kamp Vught was in gebruik van 13 januari 1943 tot en met 16 september 1944.

Tekst: André Werrelmann, foto's: Jeroen Quinten

SCHEIDSRECHTERS SCOREN BIJ:

REF
SHOP
.NL

FLUITEN

KLEDING

HORLOGES

VLAGGEN

HEADSETS

NOTITIEKAARTEN

SHOP HIER

KOMPASSTRAAT 34, 2901 AM CAPELLE A/D IJSSEL

INFO@REFSHOP.NL

WWW.REFSHOP.NL

085-0794020

Eerste 'Verenigingslid van het jaar' uitgeroepen

En daar stond ik dan ineens zelf in het middelpunt van de belangstelling en moest ik zowaar mijn pen even neerleggen. Het was tijdens de Algemene Leden Vergadering (ALV) van Scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost, maandag 19 februari, dat ik onverwacht naar voren werd geroepen. En wel voor een bijzondere onderscheiding, die van 'Verenigingslid van het jaar 2023'. Wat een verrassing, ik had me niet eens geschoren.

Er zijn onder de 96 andere leden van de club toch wel meer mensen die zich enorm inzetten voor onze mooie organisatie? Zo vroeg ik me hardop af. Maar voorzitter Jeroen Quinten prees vooral de vele uurtjes die ik als hoofdredacteur eerst in Arbitraal en sinds vorig jaar in De Scheidsrechter steek. Om toch maar elk jaar acht clubbladen uit te brengen, die bovendien, zo zei hij althans, ook buiten onze vereniging opvallen en goedkeuring kunnen wegdragen.

Wat vind ik er zelf van? Ik doe het graag (en het is ook 'mijn vak') en vind de onderscheiding een eer. Klinkt clichématig, maar zo ervaar ik het wel. Ook zie ik het als een compliment aan het adres van degenen met wie het blad mogelijk wordt gemaakt. En voor mezelf als stimulans om door te gaan en dus niet bepaald een reden om op dit hoogtepunt te stoppen. Verder hoop ik dat anderen hierdoor ook zin krijgen om zich in te spannen voor onze club.

Ook Daniël Jansen werd gehuldigd. De kersverse secretaris is al 25 jaar lid van de COVS, waarvan de helft ook nog als bestuurslid. Eerst bij COVS Valkenswaard, sinds ruim een jaar ook bij onze fusieclub. Wil van den Boorn en Rinus van den Heuvel zouden ook worden gefêteerd (vijftig jaar lid), maar zij konden er helaas niet bij zijn.

Tekst: Hans Janssen/foto's: Henk van Bekkum

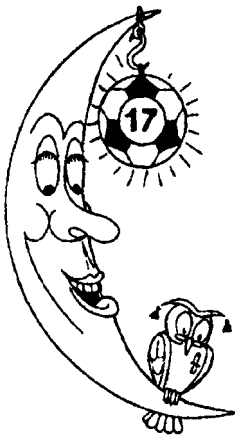

Tijdens de ALV werden Hans Janssen (boven) en Daniël Jansen gehuldigd door voorzitter Jeroen Quinten.

Wie kent Ali nie?

Ali Sabir is geëmigreerd. Waar naartoe? Wie weet daar het antwoord op? Vertrokken naar een nieuwe wereld. Met de noorderzon vertrokken, vrij onverwachts gestorven tijdens een vakantie in Marrakesh. Bestemming onbekend. De ziel verlaat het lichaam. Stijgt ze op? Waar gaat ze heen? Door het vagevuur naar hel of hemel? Waar verblijft de ziel? In de kosmos?

De Volkskrant kent een rubriek: 'Het eeuwige leven.' Dit is een In Memoriam van relatief onbekende mensen. Het dagblad Trouw kent een vergelijkbare rubriek onder de naam 'Naschrift.' Iwan Tol gaf Eindhovenaar Ali een podium in de Volkskrant met de titel: 'Voor 'scheids' Sabir was het voetbalveld zijn tweede thuis, waar hij Marokkaanse jongeren naar de top hielp.' In grote lijn levensschetsen tot zijn dood. Ik maak een klein impressionistisch portret van Ali. Ali kneden in de schrijfhand.

Mijn beweeggrond: Ali was een scheids en hij heeft naar grove schatting een kleine generatie lang met zijn fluit over de velden geacteerd. Onze punctuele archivaris Christ van de Donk weet te vermelden, dat hij van 25 november 1977 tot 1 januari 1994 lid van onze groep is geweest. Portretteren om enige levenszin aan Ali te geven, vooral voor de leden die Ali nog hebben gekend. Denkend aan de zin van het leven gaan mijn gedachten naar de repetitieve song van Mark Hollis van Talk Talk: *Life's what you make it, Celebrate it! Anticipate it, Yesterday's faded, Nothing can change it, Life's what you make it.*

De Volkskrant schrijft dat Ali, begin jaren zestig, zijn geluk zocht in West-Europa. Gelukzoekers liggen momenteel in het verdomhoekje

Sponsor onze club gratis!

Koop je wel eens bij één van de volgende webwinkels?

Ga dan voortaan eerst **naar onze website** en klik op de SponsorKliks banner.
Van elke aankoop via SponsorKliks bij een van de aangesloten winkels
gaat een percentage naar onze vereniging. Zonder dat het je iets extra's kost!
Een kleine moeite toch?

en zijn niet welkom in de herberg. Mogen alleen wij gelukkig zijn? En wat geluk is, laat ik maar buiten beschouwing. Ali kwam in Eindhoven terecht en vond werk in een magazijn en ontwikkelde zich tot magazijnmeester.

Ali wandelde op de Markt De Poort van Kleef binnen en belandde in de armen van Loes. De Poort van Kleef was eind jaren zestig en begin jaren zeventig het mekka van druggebruikers. De eeuwige hippie Armand, Herman van Loenhout, was daar stamgast en zijn 'Ben ik te min, omdat je ouders meer poen hebben dan de mijne' schalt door de geluidsboxen. Ali was een aantrekkelijke man en het verbaast me niet, dat hij met innemende glimlach en twinkelende ogen het hart van zijn Loes heeft gestolen. Ze schonken het leven aan drie dochters. Ali was trots op hen. Zij hebben gestudeerd. Middelste dochter Nawelle: "Ik denk dat we een beetje zijn droom moesten waarmaken, ook richting zijn familie in Marokko. Als enige was hij daar weggegaan. Hij moest slagen in Nederland en daarmee zijn kinderen ook."

Ik ben een keer bij Ali thuis geweest. Zijn verlegen adolescenten dochters zaten gedrieën op de bank. Loes schonk de koffie in en Ali voerde het woord. Indringende oogopslag met een gulle glimlach, die hij zich eigen had gemaakt. De gulle lach op zijn gezicht, alsof hij wilde zeggen: ik ben een vriendelijk man. Gespannen lichaamshouding met alerte blikken. Temperamentvol. Driftig als een kikker? Zijn weg zoeken in kikkerland. Ontheemd en op zoek naar... U vult toch geen geluk in? Zullen we het bestaanserkenning noemen? Gezien en gehoord willen worden, dat je niet alleen op aarde bent, wel alleen vertrokken naar ons nat landje om niet te verzuipen. Hoofd boven water houden. Allesbehalve een verwend gespreid bedje. Ik stel me voor, dat de contacten met de voetballerij een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan zijn 'geluk'te integratie. Erbij willen horen vergt veel energie. Op je tenen lopen om je

geaccepteerd te voelen. De drang om je te moeten bewijzen.

Als scheids haalde Ali de subtop van het amateurvoetbal. Wat voor waarde kennen we toe aan bestuurlijke opmerkingen als: “Bent u hier wel goed? Dat kleine Marokkaantje?” In grove pennenstreken herinner ik me Ali als een ranke en elegante scheidsrechter. Gespierde bovenbenen in sierlijke looppas en een goed uithoudingsvermogen. Felle correcties in stevige bewoordingen.

Ali schoot rood-witte wortel bij PSV. Hij ontfermde zich over rood-witte Marokkaanse talenten. Bij problemen sprak Ali met ouders. Hij was trots op de successen van Ismaïl Aisatti en Ibrahim Afellay en waarschuwde hen voor valkuilen: “Maak geen fouten, anders ben je weer die Marokkaan.” Betekent dit dat Ali zich lang niet altijd geaccepteerd heeft gevoeld? Ongetwijfeld heeft hij zich plaatsvervangend gekwetst gevoeld door een uitspraak van voetballer Jan Wouters over Yassine Abdellaoui: “Die Kutmarokkaan.” Na zijn periode als scheidsrechter werd Ali grensrechter bij het eerste van de amateurs van PSV. Hij maakte zich met zijn roodwitgekleurde vlagsignalen niet geliefd bij de tegenstanders. Hij werd elftalbegeleider en coördinator voor aanstellingen van oefenwedstrijden voor de jeugd. De waardering van rood-witte zijde kwam in 2008: Lid van Verdienste.

Slim boerke Hiddink wist in vervlogen tijden onze Stip te vinden voor een lezing. Ali stelde een vraag en Guus Geluk wist Ali wel te paaien met de retorische vraag: “Wie kent Ali niet?” Gerrit Komrij had zijn essaybundel, ‘Morgen heten we allemaal Ali’, nog niet geschreven. Vluchtige ontmoetingen met Ali in arbitraal land. Geregeld schieten me bij overwegingen songs te binnen, zoals nu de song Summer 68 van Pink Floyd: ‘We said goodbye before we said hello.’ Dat typeert mijn ontmoetingen in de fluitspelerij. Zo ook met Ali, ruim 25 jaar uit mijn leven verdwenen. Oprechter gesproken: laten verdwijnen. Niet

de tijd genomen hem te leren kennen. Sowieso is dat een deel van de aard van het beestje. Ik leef meer met de koptelefoon op, luisterend naar rokkende symfonie en neem liever een boekje in de hand dan de hand uitsteken naar een medemens. Tikkeltje overdreven, want ik voldoe vaak, te vaak naar mijn zin, aan sociale verwachtingen. Ik heb Ali nooit gevraagd hoe het is om de Marokkaanse grond te verlaten voor een onbekend land om daar te aarden en niet door het leven omver geblazen te worden. Ali mocht niet mislukken. Hoeveel overgave en innerlijke kracht heeft hem dat gekost? Ongetwijfeld op het oog geslaagd. Ali stierf in Marrakesh, zijn vaderland. Hij wilde in Nederland begraven worden, dan toon je genegenheid voor je stiefvaderland.

Een foto met tal van voetbalcoryfeeën uit lang vervlogen tijden. Met staand onder anderen Fred Beerendonk (tweede van links), rechts naast hem Roel Wiersma en daarnaast Harry Lubse. Cees Heerschop staat vierde van rechts; Ali Sabir tweede van rechts. Gehurkt helemaal links Theo Laseroms, derde van links Fons van Wissen met rechts naast hem Peter Kemper. Helemaal rechts (gehurkt): 'Mister Eindhoven' Henk Bloemers. Wie herkent de anderen?

Tekst: Jur Wijsman/foto: Jos Halmans

van Voskuijlen & Koekkoek

NOTARISSEN • BLADEL

www.notarisbladel.nl

Uw adviseurs op het gebied van:

Samenlevingsovereenkomsten

Onroerende zaken

Testamenten

Huwelijkse voorwaarden

Nalatenschappen

Ondernemingen

Sniederslaan 158 Bladel Tel. 0497-383030 e-mail: info@notarisbladel.nl

Zorgeloos...

Schellekens & Vrenken
Accountants en Adviseurs

Hof 10 • 5571 CC • Bergeijk
Postbus 73 • 5570 AB • Bergeijk
T (0497) 55 56 55 • F (0497) 55 51 01
www.schellekens-vrenken.nl

REDIE INTERIEURS

ACTIVITEITENAGENDA

Elke dinsdag, 19.30: trainen, bij De Stip.

Elke woensdag, 20.00: trainen bij VV Bladella.

Voorlopig programma, definitieve data worden nog vastgesteld.

?: Pubquiz

22 maart: Paasbingo

24 mei: voetbalavond met Jeroen Manschot

14 juni: seizoenafsluiting met barbecue

22 juni, Helmond: NK veldvoetbal

29 juni, Helmond: NK spelregels

27 augustus: seizoensopening, inclusief uitleg spelregels

Scheidsrechtersvereniging Brabant-Zuidoost:

Kamer van Koophandel
Clubhuis De Stip

Nummer KVK: 40236533 Eindhoven
Genneper Parken, Bram Venemanlaan
5, 5644 HV Eindhoven

Mailadres

info@svbrabantzuidoost.nl

Redactie-adres

redactie@svbrabantzuidoost.nl

Website

www.svbrabantzuidoost.nl

Dagelijks bestuur

Voorzitter

Jeroen Quinten

voorzitter@svbrabantzuidoost.nl

Secretaris

Daniël Jansen

secretaris@svbrabantzuidoost.nl

Penningmeester

Luuk Hendrix

penningmeester@svbrabantzuidoost.nl

Overige bestuursleden

Lennart Geertsen, Kylian Walthuis en André
Werrelmann

Commissies

Accommodatie De Stip

Henk van Bekkum, Pieter Elbersen en
Jeroen Quinten

Activiteiten

Lennart Geertsen en André Werrelmann

Begeleiding

Lennart Geertsen

Commercie

Luuk Hendrix en André Werrelmann

Pr en media

Henk van Bekkum, Anton Bogers, Hans
Janssen en Kylian Walthuis

Spelregels

Daniël Jansen, Nick Ooms en
Joris Heusschen

Sport en training

Lennart Geertsen, Luuk Hendrix, Hans
Moonen, Jeroen Quinten en Eric Warners

Tuchtzaken en molest

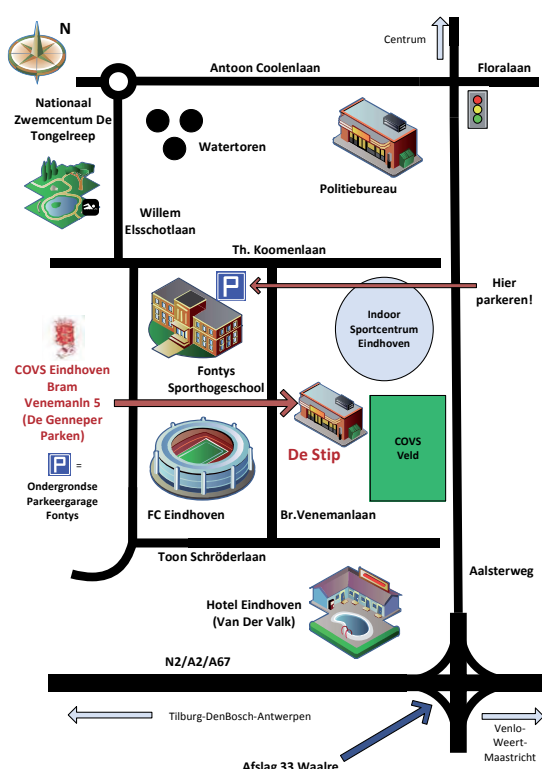
Daniël Jansen en Jeroen Quinten

Werving en behoud

Nick Ooms, Kylian Walthuis, Jeroen Quinten

ACCOMMODATIE COVS "DE STIP"

Ideaal en rustig gelegen in de groene long van Eindhoven

Bijzonder geschikt voor:

- * Sportieve ontmoetingen
- * Cursussen
- * Vergaderingen
- * Recepties
- * Lezingen
- * Binnen- en buitenrecreatie

Accommodatie "DE STIP"

Gennepers Parken Eindhoven

Voor afspraken:

destip@svbrabantzuidoost.nl

Sportprijzen

van traditioneel tot origineel
van metaal tot glas

Mooie, traditionele bekers, klein of heel groot, sport-specifieke prijzen, opvallende, afwijkende of zeer fraai vormgegeven trofeeën, maar ook medailles. In diverse materialen zoals glas, metaal en kunststof.

Van Laarhoven
sportprijzen

De Run 5404
5504 DE Veldhoven
Tel. (040) 251 91 71

info@drukkerijvanlaarhoven.nl
www.drukkerijvanlaarhoven.nl

**Ook voor verenigings- en
handelsdrukwerk**